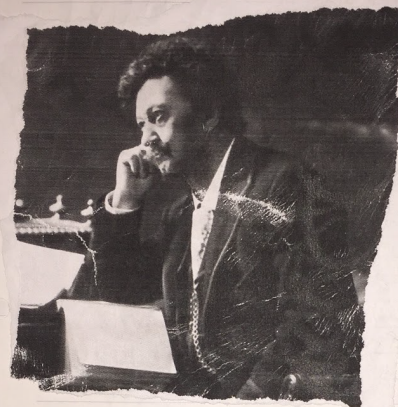

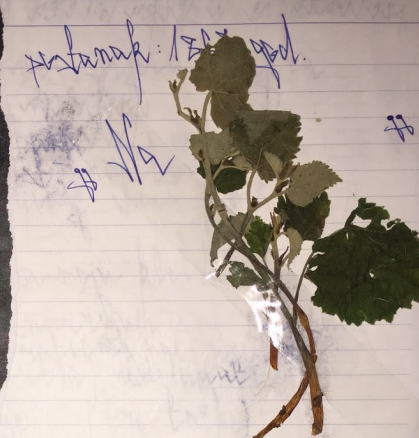
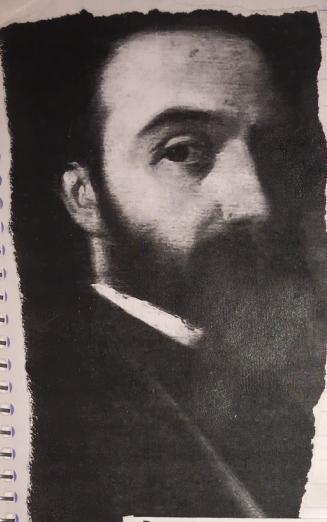
**Из ДНЕВНИКА
ЧИТАЊА МИЛИЦЕ
Спасојевић (Иф, ШК
2019/20. г.)**

Handwritten notes in blue ink, including the name 'Maksim Gorki' and other illegible text.

Handwritten notes in blue ink, possibly describing the building or its significance.

Вече
Као златне токе, крљуљ покане,
Доле пада сунце за гору, за гране.

И све немо ћути, не миче се ништа,
Та најбољи витез паде са бојишта!

У срцу се живот застрашеном таји,
Само ветар хуји... То су уздисији...

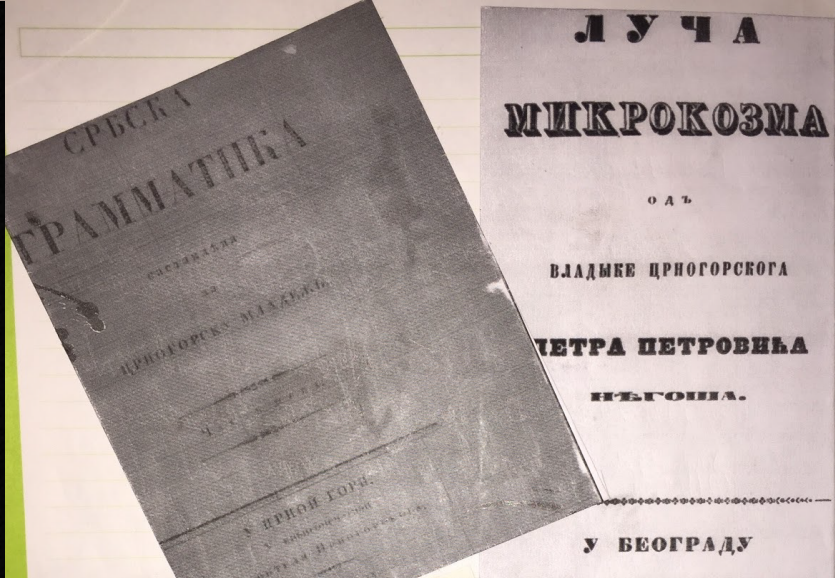
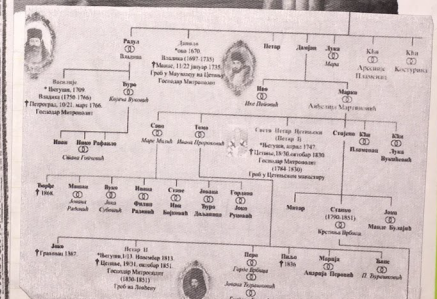
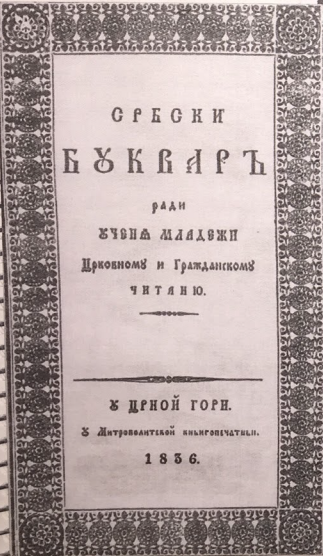
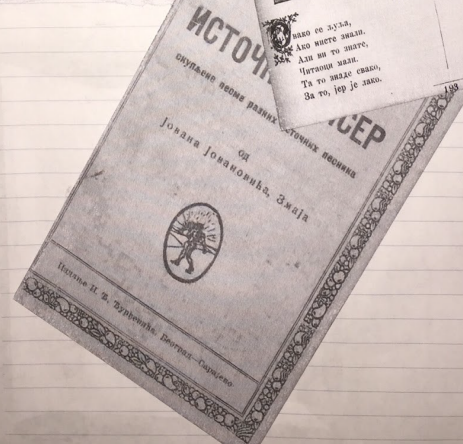
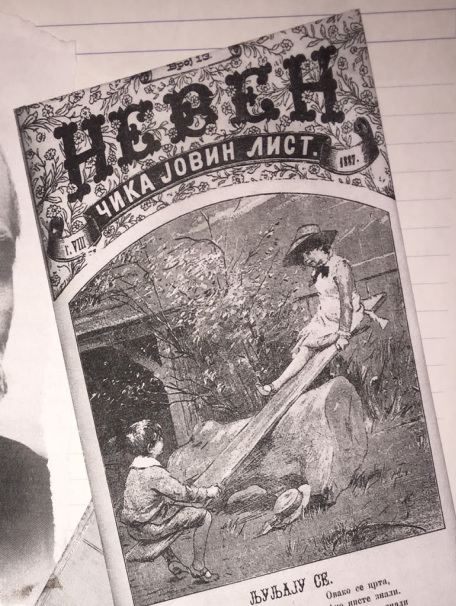
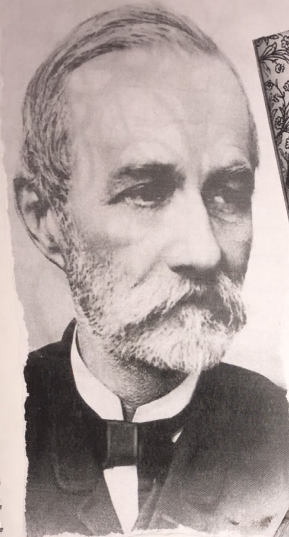
А славију тихо уз песмицу жале,
Не би ли им хладне стене заплакале.

Немо поток бежи — ко зна куда тежи!
Можда гробу своме — мору хлађаноме?

Све у мртвом сани мрка поноћ нађе;
Све је изумрло. Сад месец изађе...

Смртно бледа лица, горе небу леги:
Погинули витез ено се посвети!

Handwritten notes in blue ink, possibly a translation or commentary on the poem above.

Handwritten notes in blue ink, including a title 'ГОРСКИЈ ВЕНАЦЪ' and other illegible text.

